

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 118/16
V Lucemburku dne 8. listopadu 2016

Rozsudek ve věci C-41/15
Gerard Dowling a další v. Minister for Finance

Unijní právo nebrání zvýšení základního kapitálu banky bez souhlasu valné hromady ve stavu vážného narušení hospodářství a finančního systému členského státu

Zájmy akcionářů a věřitelů nemohou vždy převažovat nad veřejným zájmem spočívajícím ve stabilitě finančního systému.

Hospodářská krize, které Irsko čelilo v roce 2008, měla závažné dopady na finanční stabilitu irských bank i tohoto členského státu. V prosinci 2010 uzavřely Irsko a Komise memorandum o porozumění týkající se ozdravného hospodářského a finančního programu. Prováděcím rozhodnutím ze dne 7. prosince 2010¹ poskytla Unie Irsku finanční pomoc a Irsko se zavázalo k restrukturalizaci a rekapitalizaci bankovního sektoru do 31. července 2011.

V souladu s těmito závazky Irsko provedlo rekapitalizaci domácích bank, včetně společnosti ILP, která je úvěrovou institucí působící v Irsku. Irský ministr financí předložil akcionářům společnosti ILPGH (která vlastní veškerý základní kapitál společnosti ILP) návrh, jehož cílem bylo rekapitalizaci společnosti ILP ulehčit. Valná hromada společnosti ILPGH tento návrh dne 20. července 2011 odmítla.

Za účelem rekapitalizace společnosti ILP se ministr i přes uvedené odmítnutí domohl vydání soudního příkazu, kterým bylo společnosti ILPGH uloženo, aby výměnou za vklad ve výši 2,7 miliardy eur vydala ve prospěch ministra nové akcie. Ministr tak bez rozhodnutí valné hromady akcionářů společnosti ILPGH získal 99,2 % akcií této společnosti.

Společníci a akcionáři společnosti ILPGH podali u irského High Court návrh na zrušení tohoto soudního příkazu. Byli přesvědčeni, že zvýšení základního kapitálu v důsledku uvedeného příkazu je v rozporu s unijní směrnicí², jelikož k němu došlo bez souhlasu valné hromady společnosti ILPGH.

Ministr tuto argumentaci odmítl s poukazem na prováděcí rozhodnutí z roku 2010 a další ustanovení unijního práva, která Irsku umožňují přijmout opatření nezbytná k ochraně integrity svého finančního systému bez ohledu na ustanovení směrnice.

High Court dospěl k závěru, že společnost ILP by pravděpodobně nebyla schopna získat požadovaný kapitál, takže neprovedení rekapitalizace ve stanovené lhůtě by vedlo k úpadku společnosti ILP, který by měl vážné důsledky pro Irsko a pravděpodobně by zvýšil ohrožení finanční stability jiných členských států i Unie.

Za těchto okolností se High Court táže Soudního dvora, zda směrnice brání vydání takového soudního příkazu, jaký byl přijat v projednávaném případě.

¹ Prováděcí rozhodnutí Rady 2011/77/EU ze dne 7. prosince 2010 o poskytnutí finanční pomoci Unie Irsku (Úř. věst. 2011, L 30, s. 34).

² Druhá směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. 1977, L 26, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 8).

Soudní dvůr se v dnešním rozsudku zaměřil na okolnosti, které vedly k vydání tohoto soudního příkazu. Zejména zdůraznil, že předkládající soud dospěl **na základě poměření dotčených zájmů** k závěru, že soudní příkaz byl poté, co mimořádná valná hromada společnosti ILPGH odmítla ministrův návrh rekapitalizace, **jediným způsobem**, jak do 31. července 2011 **zajistit rekapitalizaci společnosti ILP, která byla nutná k tomu, aby se zabránilo úpadku této finanční instituce, a předešlo se tak vážnému ohrožení finanční stability Unie.**

Soudní dvůr uvedl, že cílem směrnice je minimální míra rovnocennosti ochrany akcionářů a věřitelů akciových společností. **Opatření upravená touto směrnicí**, která souvisejí se zakládáním a udržováním společností a zvyšováním a snižováním jejich základního kapitálu, **zajišťují uvedenou ochranu před akty orgánů zmíněných společností, a týkají se tak jejich běžného fungování.** Soudní dvůr však poznamenal, že soudní příkaz je mimořádným opatřením, které bylo přijato ve stavu vážného narušení hospodářství a finančního systému členského státu a jehož cílem je náprava systémového ohrožení finanční stability Unie.

Soudní dvůr dospěl k závěru, že **směrnice nebrání mimořádnému opatření (jako je soudní příkaz), které za účelem prevence systémového rizika a zajištění finanční stability Unie přijmou vnitrostátní orgány ve stavu vážného narušení hospodářství a finančního systému členského státu bez schválení valné hromady společnosti.**

Ačkoli existuje jasný veřejný zájem na tom, aby byla v celé Unii zajištěna silná a důsledná ochrana akcionářů a věřitelů, nemůže tento zájem vždy převažovat nad veřejným zájmem spočívajícím v zajištění stability finančního systému zavedeného unijními Smlouvami.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499